

Josef Kundera hraje již 37 let v Horáckém divadle Jihlava. Diváci ho mohou znát z různých seriálů. Do povědomí široké veřejnosti se dostal také jako člen hudební skupiny Nendeto. Začal běhat s nevidomým běžcem Ondřejem Zmeškalem. Potom mu i pan Zmeškal nabídl, jestli nechce namluvit jeho knihu jako audioknihu. Okamžitě souhlasil. Sní, že si jednou zahraje v divadle Jára Cimrmana. Na herectví se mu líbí především možnost dělat práci, která ho baví, a ještě někomu něco dává. Třeba to, že se divák někdy musí zamyslet.

Pan Kundera vyrůstal v rodině se třemi dalšími sourozenci, on z nich byl nejmladší. Jako chlapec žil na vesnici, kde trávil spoustu času venku.

(1:29-1:58) Samozřejmě jsem měl kamarády, spolužáky, jako vy všichni jste vždycky měli a máte. Dělal jsem sportovní gymnastiku, hrál jsem na housle, na které jsem se sám přihlásil, protože přišli z tehdejší lidové školy umění učitelé dělat nábor, kdo by nechtěl něco dělat, no a já jsem přišel domů a našim jsem oznámil, že jsem se přihlásil do houslí, takže jsem potom chodil tři roky do houslí.

Odmala ho to táhlo k herectví. Na to, že chce být hercem, přišel už v mládí:

(6:53-7:07) a šli jsme na divadelní představení. Tam je takové malé lázeňské divadlo v Luhačovicích a my jsme prostě jako že jdeme na představení. A mě hrozně překvapilo, že to představení hráli v podstatě moji vrstevníci, že to bylo vlastně dětský divadlo.

Rozhodl se, že podá přihlášku na vysokou školu do Brna. Nakonec ho na JAMU nevzali kvůli tomu, že jeho rodiče byli příznivci lidové strany:

(13:15-13:35) Já jsem potom zjistil až zpětně, v tu dobu taky jsem to neřešil, jsem si říkal hraju divadlo, baví mě to, umím to, se přece musím dostat. No pak jsem se dozvěděl, že to není jenom tak jednoduchý, že prostě přišel tady na místní národní výbor dotaz, posudek, jaká je to rodina, jaký mají k tomu názor a tam prostě napsali: nedoporučujeme přijetí na vysokou školu.

I přes to se nakonec hercem stal, dokonce byl jako první herec Horáckého divadla nominován na cenu Thálie za mimořádný jevištní výkon, konkrétně za mlékaře Tovjeho ve hře Šumař na střeše:

(18:47-18:55) Tu cenu jsem teda samozřejmě nezískal, ale i ta nominace na Thálii je pro mě obrovským jaksí vyznamenáním. A nejenom pro mě, ale samozřejmě pro divadlo a i pro ty ostatní kolegy.

A co vzkazuje Josef Kundera mladým lidem?

(1:01:46-1:02:09) Aby si užívali mládí, toho co jim to mládí přináší, vážili si toho, že to můžou mít, a aby dokázali to, co jsem říkal, prostě když se něco nepodaří, tak prostě jak se říká, co mě nezabije, to mě posílí. Prostě jít přesto a prostě jít dál.